

[J. S. Foget.]

til at administrere hele Kreatureksportens Fordeling. Man indkalder Meddelelser om Eksporttallene fra de forskellige Grupper til de forskellige Lande for Aarene 1929, 1930 og 1931, hvor særlig de to sidste Aar har været gode for de to Monopol-Firmaer. Man kommer ved denne Opgivelse til godt 110 000 Stkr., hvorimod de officielle Tal kun ligger paa godt 96 000. Der er altsaa opgivet ca. 13 000 Kreaturer mere, end der faktisk er eksporteret. Dette har sin let forklarlige Grund, thi Lundgaard indrømmede bl. a. ved Retsmødet i Aarhus, at han havde taget sine Kommissionskreaturer med heri, og samtidig blev det oplyst, at t. Eks. Kreaturhandler Nis Petersen, Holsted, som havde været nødsaget til at sende sine Kreaturer gennem Lundgaard i Kommission, overhovedet ikke kunde faa nogen Andel i Eksporten. Han blev med andre Ord slaaet ud, og Lundgaard tog den Part, der rettelig tilkom ham.

Fra April 1932 tages baade slagtede og levende Kreaturer med ind under Kontingenteringen til Belgien, og efter at Forretningen paa Zeebrügge ikke synes at have været saa god som tænkt, ser vi, at Gruppen Brødrene Hansen, som før havde 55 pCt. af Eksporten, nu pludselig daler til 23 pCt., og at Eksportørernes Landsforening opnaar samme Procentdel. Der er i Mellemtiden foregaaet det, at man har tvunget nogle af Smaaeksportørerne til at sende nogle af deres Kreaturer til Zeebrügge, hvor William Hansen slagtede dem, og der foreligger flere Vidneforklaringer, gaaende ud paa, at de, der blev tvunget til at sende deres Kreaturer til William Hansen i Zeebrügge, fik langt mindre hjem, end naar de sendte over Antwerpen, ja, at de endog i enkelte Tilfælde fik Tab over Zeebrügge, men ret stor Gevinst over Antwerpen. Jeg henviser til Forhørene Side 670, 753, 783, 786 og 1365. Det havde efter min Opfattelse været mere rigtigt, at man lod William Hansen selv om sit Slagtehus i Zeebrügge i Stedet for at lade ham sende sine egne Kreaturer til Antwerpen og tvinge andre til at sende til Slagtning i Zeebrügge. Men Hogsbro Holm indrømmer ogsaa Side 708, at det var at betragte som en cadeau til William Hansen.

Imidlertid viser denne mægtige Nedgang for Gruppen Brødrene Hansen fra 55 til 23 pCt., at der havde været tildelt dem alt for meget. 1. November 1932 laves Indførselslicenserne til Belgien om, saaledes at de gøres globale, det vil sige, at de belgiske Importører, som faar dem udstedt, har Lov til at købe Kreaturer, i hvilket

Land de ønsker. Naar man nu har set 3 Kroppe ved Siden af hinanden, en irsk, en belgisk og en dansk Krop, og ved, at der er himmelvid Forskel paa dette Kød, saa vil man vide, at det danske Kød er langt overlegent i Konkurrencen, og da Priserne netop i 1932 laa uanstændigt lavt, forelaa der de bedste Betingelser for, at vi, hvis vi havde ladet Belgierne selv opkøbe Kreaturerne, kunde have afsat alt det Kød, Belgien indførte.

I Eksportudvalget var man klar over, at naar Importen til Belgien var baseret paa dette Grundlag, havde man intet reelt Grundlag for at kontingentere, og dette meddeles da ogsaa baade fra Udenrigsministeriet og fra Landbrugsministeriet ifølge Eksportudvalgets Forhandlingsprotokol for 31. Oktober. Men ikke des mindre fastholder man Kontingenteringen, og nu kommer en gylden Periode for Eksportørerne. De traf i flere Tilfælde Aftale med de belgiske Importører om at dele Rovet, og dette Rov var i flere Tilfælde over 100 pCt. Jeg henviser til de gule Akter, der ligger i Sagen, R. 92, en Opstilling over 4 Kreaturer, der er afsendt den 26. Januar 1933 til Belgien, og som bliver opkøbt til en Pris af 807 Kr. 11 Øre, og som giver en Nettofortjeneste paa 827 Kr. 41 Øre, altsaa en Del over 100 pCt. Jeg henviser til R. 323. I Februar 1933 har Mourits Hesseldahl købt 80 Kreaturer af Lundgaard, fordi denne ikke havde Indførselslicens, og paa disse Kreaturer var der en Fortjeneste af 280 Kr. pr. Stk., som blev delt lige mellem Eksportør og Importør.

Her er da det Tidspunkt inde, hvor de efter min Mening største Overgreb er blevet begaaet, hvor man i Stedet for at udnytte en Chance for at skabe større Afsætning tværtimod kontingenterer Afsætningen og derved skader Producenterne, men fylder Lommen netop paa disse Eksportgrupper, der er sat til at administrere Landets Eksport. Vi ser da ogsaa, at adskillige Landmænd reagerer heroverfor, bl. a. Formanden for De samvirkende sjællandske Landboforeninger i en Skrivelse til Landbrugsraadet af 11. April 1933. Jeg henviser endvidere til Eksportudvalgets Forhandlinger af 15. April 1933, hvor Chr. Hansen, Formand for Eksportørernes Landsforening, tilbyder, at der ansættes en Mindstepris, og Ingvard Møller omtaler, at det er urigtigt, at der er saa store Fortjenester, at de, som har faaet tildelt 2 à 3 Kreaturer, tjener saa meget, at de kan leve alene heraf.

De Herrer Eksportører er nu imidlertid ved disse gentagne Angreb blevet klar over,